

Hodhill, Skrzyd

Palące dłonie dają czystą, boską moc.
Gorących warg muśnięcie spala wieczną zł
Chowam głowę w dłonie łykam strachu łz
Zn&#oacute;w jestem tym małym dzieckiem, kt&#oacute;re nie wie, nie wie nic.
mmmmm... bo ja...

Rzucony o brzeg wyśniony
Rozwijam skrzydła poezji zniszczonej
Z brudem, strzepuję go z kolan
Zdartych do kości i krwi.

Palące dłonie dają czystą, boską moc.
Gorących warg muśnięcie spala wieczną zł
Chowam głowę w dłonie łykam strachu łz
Zn&#oacute;w jestem tym małym chłopcem, kt&#oacute;re nie wie,
mmmmm... bo ja...

Rzucony o brzeg wyśniony
Rozwijam skrzydła poezji zniszczonej
Z brudem, strzepuję go z kolan
Zdartych do kości i krwi.

Rzucony o brzeg wyśniony
Rozwijam skrzydła poezji zniszczonej
Z brudem, strzepuję go z kolan
Zdartych do kości i krwi.